

THE MAKING OF

Peter Brouwers

Strekking

Kunstenares laat zich bij het maken van een replica van een historisch monster inspireren door literatuur en haar omgeving. Ze gaat zo op in het maakproces dat haar creatie als het ware tot leven komt.

Verhaalstructuur

Na een korte introductie waarin vooruit gegrepen wordt naar het eindstadium, wordt duidelijk gemaakt waarom de vrouw met dit project aan de slag gaat.

In een dynamisch verstrengelde parallelvertelling zien we beelden van de kunstenares aan het werk, haar fantasie en haar inspiratiebronnen.

Filmische vormgeving

Het maakproces is in een vlotte beeldmontage neergezet.

De cameraregie is prima: mooi op de actielijn gefilmd, er is van kunstzinnige belichting gebruik gemaakt en er zijn mooie uitsneden te zien. Origineel en goed gedaan!

De betrokkenheid van de kunstenares komt goed uit de verf.

De mosasauruskop met bijbehorend geluid als schimmige aanwezig is een leuke vondst.

Een minpuntje aan de film is dat de film niet naar een apotheose groeit, maar een steeds constante stroom van dynamiek biedt.

WAARDERING:

BRONS

DE ZONNEMUNT

Floris Wolvetang

Strekking

De strekking kan op twee manieren worden uitgelegd: enerzijds de zoektocht naar een magische munt die het goede in de mens naar boven brengt; anderzijds het verlangen naar de zon, naar warmte en vriendelijkheid in een klimatologische periode van neerslachtigheid.

Verhaalstructuur

De verhaalstructuur is traditioneel met een opening (de droomscène), wendingspunten (het vinden van de munt, de schatgraver met de metaaldetector, het weggeven van de munt aan de schatgraver) en de plot.

Er is gebruik gemaakt van een mooie flash forward in de droomscène van de jongen.

Het ritme in de vertelstructuur is niet overal even soepel - soms te lange passages, maar ook soms te snelle ontwikkelingen.

Het scenario vertelt niet wat en waarom de oude man zoekt. Ook de rol van Susan is niet goed uitgewerkt. Wat is nu de specifieke kracht van de munt? De verklaring van de Keltische munt wordt gezocht bij een dame met een Aziatische achtergrond..?

Genoemde aspecten tasten de geloofwaardigheid een beetje aan.

Het vertelperspectief is meestal objectief maar soms ook vanuit de jongen. En vanuit de jeugd geredeneerd biedt het verhaal alles om op het puntje van je stoel te blijven zitten: spannende zoektochten, achtervolgingen, een enge man en mystieke krachten.

Filmische vormgeving

De cameravoering is goed met mooie uitsneden.

Pluim voor de encenering; alles staat in het teken van het verhaal. Zo ook de goed gekozen locaties.

De scène met de taart etende kinderen is heel natuurlijk. De kinderen hebben zeer fraai geacteerd. Er is aantal malen, weliswaar niet storend, over de as gegaan.

De muziekkeuze is zeer passend. De dialogen zijn niet altijd even goed verstaanbaar.

De droomscène is filmisch heel mooi gedaan.

WAARDERING:

ZILVER

ON(T)ROEREND GOED

Gerda Zwaanswijk

Strekking

Door uitbreidingsplannen van de Nederlandse Spoorwegen moeten de bewoners van een oud stukje Abcoude, zeer tegen hun zin, hun woning verlaten. Zelfs een symbolisch uitgevoerd vertrek van het tuinhuisje is voor sommige bewoners al te emotioneel.

Verhaalstructuur

De introductie verhaalt de toedracht en nadrukkelijk de onvermijdelijke gevolgen daarvan. In twee verhaallijnen worden de ontwikkelingen gevolgd: de eerste is die van de ex-bewoners en de tweede verhaallijn is die van het verhuizen van het schuurtje als symbool van de totale verhuizing en afbraak van de wijk.

De interviews met de ex-bewoners en het toegevoegd commentaar ondersteunen de verhaallijnen.

Filmische vormgeving

De cameraregie, de kadrering en de belichting, alsmede het gebruik maken van lokale omstandigheden, bijvoorbeeld de uitgelichte molen, zijn prima verzorgd. Er zijn mooie reactieshots van de mensen gemaakt.

Het commentaar is goed geschreven en wordt goed verstaanbaar uitgesproken.

De muziekkeuze versterkt de melancholieke sfeer in de film.

De verhuizing van het schuurtje (het lijkt wel een processietocht) en de emotie van de oud bewoners zijn goed neergezet. Kortom het scenario is goed uitgewerkt.

Maar de twee verhaallijnen vullen en voelen elkaar niet goed aan. Het te lange deel (met veel beelden van en langs de route) over het verhuizen van het schuurtje, verstoort de ingetogenheid en dramatiek van het kortere deel over de inmiddels ex-bewoners. Hier had naar de mening van de jury in de montage meer rekening mee gehouden moeten worden.

De titel is mooi gekozen en passend.

WAARDERING:

BRONS

RAIL AWAY

Hermann & Wilma Pons

Strekking

Een geschiedkundig reisverslag met een stoomtrein over een bijna verdwenen spoorlijn in Zuid Duitsland.

Verhaalstructuur

Een chronologische vertelling zowel in de tijd als in de rit met de trein. Het commentaar, de animaties en het historische fotomateriaal ondersteunen het verslag. Het ontstaan, het verval en de restauratie van de lijn is op deze wijze duidelijk neergezet. De film heeft een mooi wervend slot.

Filmische vormgeving

De titel en de aftiteling in de vorm van rails zijn mooi en passend bij het onderwerp. De animatie over het traject van de spoorlijn is in verhouding met de film te uitgebreid. De jury heeft waardering voor de gedegen research over deze bijna verdwenen spoorlijn. Ook is er veel waardering voor de cameraregie, gelet op de vele met zorg uitgekozen cameraposities in het dal, op de rijdende trein en bij de stations. Er zijn mooie close-ups gemaakt van de stoomlocomotief. De film heeft ook een mooie geluidsmix. Het historische materiaal is goed gedoseerd gebruikt. De voice-over en de beeldinformatie lopen niet overal parallel; vertel niet wat we zien, maar vertel ook niet wat we al gezien hebben. De eindtitel "Einde" is not done!

De jury mist in de film een extra dimensie. Even een praatje met de Lockführer had het vonkje doen overslaan naar echte betrokkenheid van de maker en van de jury voor het onderwerp.

WAARDERING:

BRONS

WAAR TWEE CONTINENTEN ELKAAR ONTMOETEN

René Roeken

Strekking

Een documentaire over de rijkdom en de functie van de eco-systemen in Midden-Amerika. Maar de mens heeft andere plannen.

Verhaalstructuur

De film is ingedeeld in drie delen: een informatief deel, waarin het ontstaan van de landbrug uitgelegd wordt, een deel toegespitst op de flora en fauna waarbij het regenwoud van boven naar beneden ontleed wordt en het derde deel tenslotte bevat de waarschuwing en de aanbeveling om organisaties te steunen welke dit eco-systeem een warm hart toedragen.

Een voice-over geeft aanvullende informatie bij de beelden.

De boodschap, of eigenlijk een oproep, aan het eind van de film doet een beetje afbreuk aan het totaal. Wil de maker de kijker laten genieten van het eco-systeem of wil hij een waarschuwing afgeven? De jury gaat uit van het eerste en oordeelt dat de maker daarin zeer geslaagd is. De waarschuwing is te summier van opzet en krijgt daardoor geen goede plek in de film en dat is jammer.

Filmische vormgeving

De maker heeft in de prachtige inleiding een mooie animatie gemaakt over het ontstaan van dit gebied.

De betrokkenheid van de maker bij dit gebied straalt van de film af: er zijn bijzonder mooie close-ups van de flora en fauna gemaakt. Een pluim voor de cameravoering.

De intonatie van de voice-over heeft een op-lezerig karakter.

De vele beeldafwisselingen, de set noise, de toepassing van buitenbeelds geluid en de goed gedoseerde tekstuele informatie zijn in een prima montage verwerkt.

Een boeiende film.

WAARDERING:

ZILVER

VERSPEELDE ENERGIE

Henk van de Meeberg

Strekking

Van jongs af proberen vrouwen mannen te behagen met hun lach en uiterlijk. Na de verovering wordt de man geacht te doen wat de vrouwen willen. Soms is er een zelfstandige ziel....

Verhaalstructuur

Een volstrekt symbolisch, zonder dialoog, opgezet verhaal. Alleen met muziek, dans en gelaatsuitdrukkingen moet duidelijk worden wat er bedoeld wordt. Een mooi wendingspunt is het moment dat de buit binnen is met de wending naar het latere sobere verloop van hun leven. De kijker krijgt veel, misschien wel te veel, ruimte om de symboliek te plaatsen en daarmee een eigen interpretatie aan het verhaal te geven.

Filmische vormgeving

Zoals al aangegeven in de verhaalstructuur is de film zwanger van metaforen en symbolen. De jury noemt er enkele: de interieurwinkel met allerlei hebbedingetjes als metafoor voor de man die in het interieur van de vrouw ook als behaag- en pronkstuk moet dienen. In de encenering in de eindscène zien we het omgekeerde: enkel soberheid. Een andere symboliek zien we als de vrouw de man versiert met kleine attributen om hem te behagen. Later probeert ze hem te veranderen door hem het spelen op de accordeon te bemoeilijken. De man is niet meer het speeltje van de vrouw als hij volhardt in het spelen op de accordeon en daarmee zijn eigen wil doorzet. Met als resultaat de verspeelde energie van de vrouw. De locaties zijn zorgvuldig gekozen en prachtig uitgelicht. De muziekkeuze is sterk sfeerbepalend voor de film. De montage straalt rust uit. De geluidsmontage is zeer verzorgd, met o.a. de scène waarin het geluid van buitenbeeld naar binnenbeeld gaat.

De jury vindt het zeer verdienstelijk dat amateur-filmers een dergelijk verfrissend project gerealiseerd hebben.

WAARDERING:

ZILVER

BUITENGEWOON

Ivonne Wierink & Gerda Zwaanswijk

Strekking

Mensen kunnen door uiteenlopende redenen dakloos worden. Ondanks het uitzichtloze van dit bestaan zijn er altijd instanties, maar vooral mensen, die zich uit idealistische overwegingen voor deze daklozen blijven inzetten.

Verhaalstructuur

Aan de hand van portretten en statements van daklozen en hulpverleners ontwikkelen zich verschillende verhaallijnen. De makers laten de kijker een toestand zien, ze nemen zelf geen standpunten in waardoor er een reportagestijl ontstaat en de film inhoudelijk geen ontwikkeling doormaakt. De titels aan het einde van de film laten nogmaals de hopeloze situatie zien, waardoor we in feite weer aan het begin van de cyclus zijn.

Filmische vormgeving

De film heeft een mooie opening en een goed begin met een eenvoudige filosofische tekst. De splitscreen is een mooie introductie. De jury waardeert de interviewstructuur van de daklozen. Deze heeft in een natuurlijke setting eerlijke ontboezemingen opgeleverd. Niet altijd is hetgeen gezegd wordt goed te verstaan. De cameravoering en montage zijn sober. De muziekkeuze is passend.

WAARDERING:

BRONS

QUATO

Huib Bervoets, Harry Meter, Herman Schipper, Franka Stas & Henk Teunissen

Strekking

Een jongeman uit de mannengemeenschap wordt opgeroepen om in de vrouwengemeenschap voor nageslacht te zorgen. Eenmaal geproefd van de **echte** liefde moet de jongeman een beslissende keuze maken.

Verhaalstructuur

De rolltitel aan het begin van de film leidt het verhaal in. Vervolgens wordt in een lineaire structuur het verhaal verteld: de establishing, twee wendingspunten en het plot.

Een boeiend gegeven van twee totaal verschillende werelden is naar de mening van de jury qua geloofwaardigheid niet goed neergezet. Een paar voorbeelden:

- Wie is de hoofdrolspeler: Targa? Hij maakt een bizarre ontwikkeling door, vanuit een strikte (homo-?) mannenwereld naar een voor hem totaal onbekende vrouwengemeenschap.

Mori? Zij verwordt van ceremoniemeester naar moeder en tenslotte een moordenaar.

Vanuit het vertelperspectief had hier een keuze gemaakt moeten worden door bijvoorbeeld karakterstructuren duidelijker te ontwikkelen met als resultaat meer betrokkenheid van de kijker bij de personages en hun belevenissen.

- Tweede voorbeeld: Twee totaal verschillende werelden die, naar blijkt, vlak bij elkaar leven, alleen maar gescheiden door een touw ladder!

- Vervolgens: Targa heeft nog nooit een vrouw gezien, stapt daar zonder blikken of blozen overheen en ontdekt direct zijn grote liefde.

- En dan de scène met de knullig vastgebonden Targa en de vluchtscène (met de opvallende fakkel, die begint en gelijk eindigt bij de uitgang) zijn zwak neergezet.

Aan de spelregie en inscenering is te weinig aandacht geschonken, waardoor de acteerpresetaties toneelmatig overkomen.

Filmische vormgeving

Op de cameraregie, geluid- en beeldmontage valt weinig af te dingen; mooi en goed gedaan.

De mooie muziek en prima muziekmontage zorgen voor een goede spanningsopbouw.

Ook is er veel waardering van de jury voor de bijzondere binnenlocatie, waar zichtbaar veel aandacht besteed is aan het licht.

WAARDERING:

BRONS

DE DÈN HAOLE

Laurent & Bèr Beckers

Strekking

Hoe een enorme den, als teken van vruchtbaarheid voor veld en vee, uit het bos wordt gehaald en wordt opgericht in een dorp in Zuid-Limburg.

Verhaalstructuur

In een parallelmontage wordt in reportage-stijl de voorbereiding, het kappen van de den, het op pad gaan met de den en tenslotte het oprichten van de den, in chronologische opbouw getoond.

Filmische vormgeving

De cameravoering is rommelig maar daardoor authentiek.

De cameraman staat vaak op de juiste plaats met oog voor details: de versiering van de paarden, het kappen, de tempo-aangevers.

De montage is in die zin functioneel dat er met het verwachtingspatroon van de kijker wordt gespeeld, aangesterkt door het niet toevoegen van commentaar.

De kleuren schieten alle kanten uit alsof er met verschillende (niet wit-gebalansde) camera's is gewerkt.

De geluidsband is soms erg onrustig en had meer aan de dramatische opbouw kunnen bijdragen door de omgevingsgeluiden aan te laten zwellen naarmate de apotheose nadert.

Het mooie shot van de schaduw van de boom op de kerk symboliseert dat de Germaanse rituelen en het huidige geloof samenkomen.

Ongetwijfeld zullen er nog talrijke andere symbolen bij een dergelijke traditie in gebruik zijn, want de verklaring in de aftiteling licht slechts een tipje van de sluier op. De niet ingewijde jury had hierover toch graag meer willen weten.

Een mooi lokaal tijdsbeeld.

WAARDERING:

BRONS

DE DISK

Video-groep Saenden

Strekking

Een geheimzinnige cd-rom bezorgt twee meisjes voortdurend problemen.

Verhaalstructuur

Het verhaal wordt chronologisch verteld. De vele obstakels, achtervolgingen en tijdsleutels zorgen voortdurend voor nieuwe spanningsbogen. De climax ontwikkelt zich steeds naar een hoger niveau. De plot daarentegen is voorspelbaar.

Parallel aan de belevenissen van de twee meisjes loopt de achtervolgingsdrang van de twee belagers, een confrontatie is dus onvermijdelijk. Dit is een mooi gegeven dat garant staat voor suspense en in deze film veel sensatie. De acteurs spelen allen zeer goed.

De montage suggereert dat de politie erbij betrokken is.

Het ingewikkelde scenario kent een paar zwakke puntjes: waarom ga je, na de moord op je vriend, naar een vriendin die je in jaren niet gezien hebt? De douchescène bij een wildvreemde man? En ook de blijdschap bij de meisjes als ze net voor de trein geglipt zijn. Zoveel groter wordt hun voorsprong op de achtervolgers niet.

Filmische vormgeving

De cameravoering is zeer dynamisch, heeft veel variatie, kent mooie kadreringen van o.a. de meisjes en heeft mooie subjectieve shots.

De montage is heel sterk, ook weer met veel dynamiek en variatie.

De muziek versterkt de dynamiek.

De animatie van de ontploffing is mooi gedaan.

De spelregie is prima; de dialogen passen goed bij de personages.

Absoluut hoogtepunt van deze productie is de eerste achtervolging. Bijzondere camerastandpunten (o.a. in de doos), geweldige beeld- en geluidmontage en een mooi effect gebruikt bij de naderende trein.

Hulde!!

WAARDERING:

GOUD

GLASGALERIE LEERDAM

Ton van Kan & Kees van Driel

Strekking

Aan de hand van een interview met de galeriehouder wordt een beeld gegeven van de expositie en de achtergronden van een glaskunstenaar.

Verhaalstructuur

Na een sfeervolle introscène vormen fragmenten uit een interview met de galeriehouder de basis voor een eenvoudige verhaallijn, waarbij een aantal kunstvoorwerpen in willekeurige volgorde aan bod komt.

De onderwerpen worden gescheiden door rustmomenten; de informatie is daardoor goed gedoseerd.

Filmische vormgeving

Deze impressie (de jury meent dat er hier geen sprake is van een documentaire) is sprekend door zijn rust en eenvoud.

De verstrekte informatie over de kunstenaar en het maken van zijn prachtige kunstvoorwerpen is summier.

De bijzondere kunstvoorwerpen zijn beheerst en sober in beeld gebracht met af en toe een slomo en kleine rijers.

De belichting is fraai gedaan.

De muziek is dynamisch en passend, maar loopt niet door onder de interviews; daardoor ontstaat een versnippering in het totaal.

Het is een kunst om kunst dusdanig te filmen zodat het ook beklijft; de makers zijn daarin maar ten dele geslaagd.

WAARDERING:

BRONS

OP HET RANDJE VAN HET LEVEN

Jan Grijzen

Strekking

De dood en nieuw leven liggen in de natuur dicht bij elkaar; ze vormen de natuurlijke cyclus. Deze cyclus wordt door toedoen van mensen verstoord; dit moet worden voorkomen.

Verhaalstructuur

Met het opsommen van een aantal loshangende feiten, lijkt het alsof we op een willekeurig moment in deze kleine biotoop binnen vallen.

De structuur wordt duidelijk als er een parallelvertelling ontstaat tussen nieuw leven en de dood met als moraal dat er altijd nieuw leven zal zijn.

Als protestfilm heeft de film een bijzondere laag: Dood van dieren door toedoen van mensen wordt ontkracht door de dood als gevolg van natuurlijke oorzaken nadrukkelijk te tonen. Maar door beide kanten te laten zien is er wel een eerlijk evenwichtig beeld neergezet.

Filmische vormgeving

De voice-over leest de sympathieke tekst op een matige wijze voor.

De muziekkeuze in het slot van de film doet afbreuk aan het geheel.

De kleurbewerking had achterwege kunnen blijven.

Over de cameraregie is de jury zeer te spreken! Prachtige, met zorg gemaakte stabiele shots, bijvoorbeeld de tele-opname van de egel, mooie positie in de haag bij het nest en de roof uit het nest door de vlaamse gaai.

De montage is geheel in stijl met het tempo van een natuurfilm. Mooi gedaan! Het protestdeel van de film hangt er als los zand bij.

WAARDERING:

BRONS

ZALIG KERSTFEEST

Peter Brouwers

Strekking

In de kerst-hype van de afgelopen jaren, waarin consumptie en hypocrisie voorop staan, komt een eenzame man terug bij de oorspronkelijke kerstgedachte.

Verhaalstructuur

Er worden twee werelden tegenover elkaar gezet:

- de situatie van de zwerver tegenover de eenzame man en
- de wereld als consumptiemaatschappij in contrast met de oorlog in de wereld.

De bewustwording hiervan uit zich in het dilemma bij de hoofdpersoon, uitmondend in een voorspelbaar plot.

Filmische vormgeving

De film heeft geen gesproken teksten, alleen een mix van beelden; de kijker kan op deze wijze de film zelf interpreteren. De jury waardeert deze vorm.

Evenzo de mix van de diverse muziekstukken; het illustreert de verwarring van de hoofdpersoon en het paranoïe de van onze wereld.

Ondanks dat de film verzorgd gemonteerd is, doet de keuze om drie keer dezelfde beelden te laten zien (o.a. de tanks, het vallen van de munt) overtrokken aan.

Het openen van de gordijnen symboliseert het gegeven dat de hoofdpersoon zich openstelt voor zijn medemens.

WAARDERING:

BRONS

DE GRAP

André van der Hout, Stella van Zelm & Tiuri van Rossum

Strekking

Kinderen zijn zichzelf, dat is een normale wereld, maar wat die ouderen er van maken.....!

Verhaalstructuur

In deze humorvolle speelfilm is de structuur gelijk aan die van de wet van Murphy; een cumulatie van als iets fout loopt, dan gaat alles wat er op volgt ook fout.

In het scenario is dit heel mooi uitgewerkt: de afloop van de ene grap is weer aanleiding voor een volgende grap.

De film is zeer geloofwaardig vanuit het kindperspectief. Maar ook vanuit het volwassenperspectief, want de voorspelbaarheid (set ups) naar onverwachte pay offs in de film is hier een zeer succesvol wapen.

Het vertelperspectief is vanuit de kinderen, zij zijn ook de hoofdrolspelers en sturen de handelingen. De kinderen blijven zeer natuurlijk in hun rol, daar waar de volwassenen karikaturen van zichzelf worden. Prima geregisseerd!

Twee scènes vallen een beetje uit de toon: De scène van aangifte doen, als opstapje nodig om het masker te gaan gebruiken, had beter ontwikkeld moeten worden. En, het gesprekje van de kinderen in de keuken bij de afwas vertraagt de film.

Filmische vormgeving

De film is van hoge kwaliteit, zowel inhoudelijk als in de technische afwerking! Hier blijkt de waarde van een goed scenario en een uitgewerkt shootingscript.

Het shot van de ijsjesetende kinderen op de bank is om van te smullen! Het shot van de zich scherende boef vlakbij de voordeur, prachtig!

De aftiteling is schitterend.

Een prachtige kinderfilm maar waarom ook niet voor volwassenen?

WAARDERING:

ZILVER

(VAN) BIJEN HOUDEN

Ad Eijkhoudt & Ben Vermij

Strekking

Dat een potje honing niet aan de boom groeit is duidelijk, maar dat er zoveel bij komt kijken om honing te maken zal voor menigeen een openbaring zijn.

Verhaalstructuur

Twee klanten willen een potje honing kopen bij een imker en vragen terloops hoe de imker honing maakt.

De eenvoudige uitleg van de imker, later overgenomen door een voice-over, leidt de kijker chronologisch langs de honingbereiding, het kweken van de bijenvolken en de vele activiteiten daaromheen, tot en met de verkoop van het potje honing. Een mooi rond verhaal met een prima opbouw en ontwikkeling.

Filmische vormgeving

De jury heeft bewondering voor de informatieve waarde van de film, want die is zonder meer hoog te noemen.

De cameravoering van twee camerateams leidt tot kleurverschillen in de beelden. Het geheel is voorspelbaar en af en toe wat rommelig (er zijn enkele onafgemaakte zoombewegingen te zien). Maar ter compensatie zien we prachtige close-ups van bijvoorbeeld de kunstmatige inseminatie bij bijen.

De set noise wordt gelukkig niet weggedrukt door muziek!

Een strakkere (spel-)regie had de film op een nog hoger niveau kunnen brengen.

Dat de makers van bijen houden is de jury in elk geval duidelijk geworden!

WAARDERING:

BRONS

DE IDIOOT IN HET BAD

Peter Keijsers & Willem Kurstjens

Strekking

Het wekelijkse bad van de idioot is voor hem het moment om even te genieten van warmte en aandacht.

De ondertoon is dat een mens meer nodig heeft dan alleen verzorging.

Verhaalstructuur

De film, ingeleid met enkele dichtregels, heeft een zeer sobere verhaallijn. Eigenlijk wordt, bijna zonder tijdsverdichting, slechts één eenvoudige handeling getoond.

De idioot is geweldig neergezet door de acteur! Zijn hand op de schouder van de verpleegster is een veelzeggend moment. Evenals het prachtige eindshot met de druppel in het water; het leven is als de rimpel in het water.

Filmische vormgeving

De stijl is die van de vroegste speelfilmperiode zo rond 1920. Een stomme film in zwart/wit.

De uitvoering in die stijl is welhaast perfect uitgevoerd.

De cameravoering is alleen maar registrerend. Filmisch gebeurt er bewust heel weinig, het geeft de kijker de tijd naar details te kijken.

Buitengewoon mooie zwart-wit tekening.

De pianomuziek versterkt de verdrietige sfeer uitstekend.

Een schoonheidsfoutje is de zoom die af en toe gebruikt wordt. De techniek van die tijd stond dat nog niet toe.

Een groot compliment van de jury voor deze productie!

WAARDERING:

GOUD

HAANTJE MET DE GROENE POTEN

Mark Kapteijns

Strekking

Een paartje waterhoentjes wordt in hun biotoop gevolgd.

Verhaalstructuur

In chronologie met de lente en de zomer volgen we het wel en wee van de waterhoentjes en hun kroost. De voice-over ondersteunt de beelden met nadere uitleg. Er zijn kleine zijstapjes gemaakt naar buurtbewoners van de waterhoentjes: de kikkers en libellen.

Dramatisch moment is de mishandeling van het jong.

Filmische vormgeving

In het begin van de film wordt de kijker even op het verkeerde been gezet doordat met de kikkers begonnen wordt, maar weldra komt het eigenlijke onderwerp naar voren. De maker zet ons als kijker midden in de biotoop van de waterhoentjes.

De betrokkenheid en liefde bij het onderwerp van de maker is overduidelijk en mooi neergezet.

De cameravoering en fotografie zijn zeer fraai, zoals in het begin met schitterende belichting van de kikkers en de mooie close-ups van de libel.

We horen een uitgebalanceerde geluidsband met mooie muziek, gedoseerde mooi ingesproken informatie, bijbehorende set noise met voldoende stilte en rustmomenten.

WAARDERING:

ZILVER

EEN STEENGOEIE VAKANTIE

Henk Boose

Strekking

Hoe de filmhobby het vakantieplezier dramatisch kan verstoren.

Verhaalstructuur

De openingsscène geeft al direct aan hoe de situatie is: het echtpaar gaat op vakantie met tegengestelde doelen. In het verdere verloop van de vakantie ontwikkelen zich de karakters van de hoofdpersonen naar een dramatisch hoogtepunt, of eigenlijk dieptepunt... Het verhaal wordt voor de kijker nog boeiender door de monologen interieur van de hoofdrolspelers. Een prima vondst! De plot in deze humorrijke film wordt mooi tot het laatste moment bewaard en biedt de kijker ruimte voor eigen interpretatie.

Filmische vormgeving

De monologen interieur van de beide hoofdrolspelers geven de kijker een prachtig inzicht hoe de verhouding binnen het echtpaar ligt en zich naar de climax ontwikkelt. De beeldeffecten met de fotoshots staan in dienst van de film. De stereotype vakantiefoto's zijn als extra laag toepasselijk verwerkt.

Niet het filmen maar het fotograferen staat centraal in deze film en dit is heel goed als contrast gebruikt. Het acteren is natuurlijk, de gemoedstoestand van de man wordt goed opgebouwd. De cameravoering is niet opzienbarend maar past goed in het totaal. Een geslaagde vakantiefilm....

WAARDERING:

ZILVER

DE POPPEN AAN HET DANSEN

Phocas Kroon

Strekking

Het werk van poppenfilmanimator George Pal, uit zijn “Eindhovense periode” van 1934 tot 1939, in beeld gebracht.

Verhaalstructuur

De film heeft een duidelijke inleiding over George Pal, gevolgd door het gedeelte over de “Eindhovense” periode, waarin ingezoomd wordt op het animatieprocédé. De interviews met en statements van de oud-medewerkers zijn aanvullend. Dit geldt ook voor de mooie historische beelden die in de film verwerkt zijn.

De chronologische vertelling blinkt uit door de diepte van de informatie.

De verhaallijn blijft duidelijk gericht op de genoemde periode en wijdt niet uit over de rijke carrière van George Pal.

Filmische vormgeving

Een zeer verzorgde film met een duidelijke verhaallijn. De verhaallijn wordt vanuit verschillende invalshoeken aangevuld met mooie animaties, authentieke interviews, historische opnames en goede uitleg over het animatieprocédé.

Het “eigen werk” van de maker is cameratechnisch goed van uitsnede en dynamiek.

Het geheel is dusdanig gemonteerd dat de sfeer uit de dertiger jaren prachtig overkomt.

De film is van culturele waarde want het laat een stukje industrieel erfgoed zien.

WAARDERING:

ZILVER

DE RING

Wim Bongers & San Piepers

Strekking

Een oude dame maakt een bezoekdame deelgenoot van haar toneelverleden. De waarde van die herinneringen wordt er niet minder op als blijkt dat ze slechts souffleuse is geweest.

Verhaalstructuur

Een chronologisch opgebouwd verhaal, waarin via de vragen van de bezoekdame over enkele voorwerpen in de kamer van de oude vrouw het verhaal zich stapje voor stapje ontwikkelt.

Een mooi wendingspunt is de ontmaskering van gevierd actrice naar souffleuse.

Het scenario vertelt ons niet waarom de oude dame de foto's, krantenknipsels en fotoboeken wil laten zien. Is het een bekentenis? Lijdt ze aan een minderwaardigheidscomplex? We kunnen alleen maar gissen.

De overdreven set-up van de oorkonde in de la maakt de pay-off bijna overbodig.

Filmische vormgeving

De regie is volledig gericht op de oude dame; zij speelt een schitterende rol. De bezoekdame dient alleen als aangeefster en komt qua acteren veel minder goed uit de verf.

De film is sober en netjes vormgegeven qua cameravoering, geluid en mise-en-scène. Alles staat in het teken van het prima spel van de oude dame. De film is hierdoor voorspelbaar en mist de juiste balans.

WAARDERING:

BRONS

VERLOREN LAND

Gaetano Giumento

Strekking

Italiaanse Medelanders moeten door externe factoren hun volkstuinencomplex afbreken. Hier hadden ze een plek waar tradities en gewoontes hoogtij vierden.

Verhaalstructuur

De film opent met beelden van de afbraak.

Eén van de betrokkenen vertelt over de toedracht. Daarna volgt in één grote flashback in volgorde van de jaargetijden de ontwikkeling op het tuinencomplex in de aanloop naar de afbraak van het complex en de emoties die daarmee gepaard gaan.

De jaargetijden worden gekleurd door interviews en Italiaanse gebruiken welke voor een nostalgische sfeer zorgen.

Filmische vormgeving

De cameravoering is effectief, maar niet echt opvallend.

Er zijn wel mooie close-ups van de betrokkenen gemaakt. Mooie subjectieve cameravoering tijdens de scène bij de festiviteiten rondom het gebraden varken; je bent als kijker deelgenoot van het gebeuren. De muziekkeuze versterkt de sfeer.

Als kijker zien we een mooie couleur locale ontwikkelen met typische Italiaanse gebruiken als koken, veel praten, zingen en eten. We worden lekker in de sfeer en ontwikkeling van het verhaal meegevoerd.

Maar de magie spat op twee plaatsen uiteen: de eerste keer bij het interview van de man als hij vertelt over het hoe en waarom van zijn videohobby; de tweede keer als we horen dat bijna iedereen elders weer een tuintje gevonden heeft.

Ook “de zonnebril” van de geïnterviewde aan het begin is niet passend; het schept een afstand terwijl de emotie elders in de film wèl goed overkomt.

WAARDERING:

BRONS

HAUNTED HOUSE

Henk van Venrooy & Ron Hofman

Strekking

Een kermisattractie anno 2007 doet het spookhuis van nu verbleken.

Verhaalstructuur

Zonder enige introductie bevinden een man en twee meisjes zich in een futuristische achtervolging.

De film heeft een aantal voorspelbare wendingspunten, zoals het verschijnen van het monster nadat de bandrecorder is uitgezet. Er is een mooie spannende tijdsleutel gebruikt bij de scènes waarin de meisjes bevrijd moeten worden.

De man acteerde zeer behoorlijk.

Als kijker weet je meer dan de acteurs. Daardoor wordt de spanningsopbouw meer door de vormgeving dan door de verhaallijn bepaald.

De plot is verrassend. Verdienstelijk is ook dat de geloofwaardigheid van de film pas bij de plot geaccepteerd wordt.

Filmische vormgeving

Aan deze film is veel aandacht besteed aan zowel de cameraregie als aan de mise-en-scène als ook aan de montage. De geluidsmontage is sterk sfeerbepalend.

De titelsequentie aan het begin is zeer fraai.

Bijzondere waardering van de jury is er voor de horrorbelichting en de mooie omgevingseffecten.

Prachtige scène waarin in één uitsnede van de man zijn eigen hand in beeld komt, versterkt door een geluidseffect.

Een taperecorder in 2007? Dat had beter opgelost moeten worden.

WAARDERING:

ZILVER

KAARSEN VOOR ANTONIUS

Geleense Smalfilm- en Videoclub

Strekking

Deze speelfilm toont aan dat het oude geloof in de hulp van de Heilige Antonius, bij het vinden van verloren zaken, op waarheid berust.....

Verhaalstructuur

In het exposé wordt een ouder echtpaar opgevoerd - hij slapend, zij maakt zich op voor de kerkgang.

In een parallelvertelling zien we hoe de echtgenote in de kerk uitgelegd krijgt hoe de procedure van de Heilige Antonius werkt, terwijl de man deze procedure thuis in de praktijk toepast.

Het verhaal wordt vanuit de vrouw verteld en kent de klassieke verhaalstructuur: introductie, ontwikkeling en afwikkeling.

Filmische vormgeving

De jury is blij met dit mooie stukje Limburgse humor. Het verdienstelijke zit hem dan ook in het tempo van de slapstick; geheel aangepast aan de sfeer en hoofdpersonages.

Mooi traag van tempo zoals in de set-ups van het soepvlees, het inpakken van het kunstgebit, en het kwijt zijn van het kunstgebit in de kerk. De pastoor die ook in rustig tempo maar duidelijk verstaanbaar zijn verhaal afsteekt. Mooi gedaan.

Maar er schuilt ook een gevaar in deze stijl: een te lang uitgesponnen verhaal komt de geloofwaardigheid niet ten goede. In sommige scènes (naar de klok kijkende vrouw en de reagerende kerkgangers op de vallende munt) werd niet natuurlijk geacteerd.

Conclusie: Een keurig gemaakte film, met rustige cameravoering en montage en met een mooie geluidsmix.

WAARDERING:

BRONS

DE PRIMITIEVE HOMIDE

Wobbe Gorter & Johan Zielstra

Strekking

In een komische setting maakt een tv-maker zelf het nieuws en misbruikt daarbij mensen en hun onderlinge relaties omwille van de kijkcijfers.

Verhaalstructuur

De film begint met de introductie van de professor en zijn vrouw, aan de hand van een interview gemaakt door de reporter en zijn cameraman. De personages ontwikkelen zich vervolgens.

De film heeft een aantal duidelijke wendingspunten, bijvoorbeeld het ontdekken van de relatie tussen de vrouw en de assistent, als voor de tweede keer een hond verdwijnt; de kijker wordt zo een aantal malen op het verkeerde been gezet.

De plot is rommelig en daardoor niet overtuigend.

Ten faveure van de totale geloofwaardigheid had zorgvuldiger moeten worden omgegaan met de enscenering en de mise-en-scène. Bijvoorbeeld: bij de entree in de kamer van de professor is de cameraman al binnen! Aan het slot is het onduidelijk waarom de assistent boos is op de cameraman als de professor afgevoerd wordt. Een ambulance die subiet verschijnt. De terughoudendheid van de vrouw om geïnterviewd te worden, terwijl ze na even doorvragen haar hele ziel en zaligheid bloot legt.

De vorm is die van een komische “who dunnit?”

Filmische vormgeving

De jury waardeert het goede reality-tv camerawerk in sommige scènes.

Ook de subjectieve cameravoering (de camera is de homide) werkt dramatisch gezien goed, al wordt deze stijl soms abrupt verlaten waardoor de kijker even het spoor bijster is.

Het geluid, met name de verstaanbaarheid van de dialogen en de muziekkeuze, is prima verzorgd.

De professor speelde een mooie rol, de overige acteurs kwamen wat ongeloofwaardiger over.

WAARDERING:

BRONS

IN DE PALM VAN HAAR HAND

Leo Baeten

Strekking

Een integer en zeer persoonlijk verslag van een ontdekkingsstocht die de maker maakte uit respect voor zijn vrouw en het hervinden van de liefde voor zijn vrouw. De hele lange weg naar Santiago de Compostella is een metafoor voor het levensverhaal van de maker.

Verhaalstructuur

De film begint met een stukje historische achtergrond. Daarna begint de lange voettocht. Het subjectieve verslag is weliswaar chronologisch, maar is doorspekt met historische feiten, innerlijke ontmoetingen, flash-backs naar momenten uit de huwelijkse periode en persoonlijke verhalen van medereizigers.

De film kent een dramatische opbouw naar een verwacht slot.

Een nadrukkelijk aangekondigd wendingspunt is de ontmoeting met zijn vrouw. Maar hier wordt de kijker niet bij betrokken.

De maker geeft in dit zeer persoonlijke document zijn hele ziel en zaligheid bloot; een openhartige keuze. Het versterkt de betrokkenheid van de kijker bij het verhaal.

De film is grotendeels door de maker zelf ingesproken met een ingetogen intonatie, hetgeen voor een aanvullende emotionele laag zorgt. De muziekkeuze is passend.

Het verhaal mist een relativerende noot en wordt daardoor zeer melancholisch.

Filmische vormgeving

De cameravoering staat geheel in dienst van het thema en de inhoud. Zij is sober, verzorgd en deels reportage-achtig.

De commentaarstem, die alles verbindt, brengt alles tot een consistent geheel.

Filmisch mooi gedaan is de symboliek in het verkleuren van de foto van zijn vrouw.

De film is, met het beschrijven van lokale wetenswaardigheden, prima gedocumenteerd.

Uitgaande van de subjectieve stijl wordt het invoegen van de commentaarstem van de vrouw als stijlbreuk ervaren.

Een indringend, zeer waardevol persoonlijk document.

WAARDERING:

ZILVER

DE MAN DIE NIET KON WACHTEN

André van der Hout & Tony Torn

Strekking

In de hebzucht om een trofee te veroveren gaat een vrouw wel erg ver.

Verhaalstructuur

In het prachtig gestileerde establishing shot wordt meteen de tijdsgeest neergezet.

Een qua chronologie intelligent geconstrueerd verhaal: vanuit een flash-back vertelt de hoofdpersoon in een flash-back zijn belevenissen.

De plot kan zowel verrassend of als een anticlimax ervaren worden.

De verhaalstructuur wordt heel sterk gedragen door de gekozen stijlform: de film noir. We zien dit terug in het gebruik van de hoge contrasten in zwart-wit, de muziek uit die tijd, het lettertype in de titels, een femme fatale en de monoloog intérieur - ze zijn uitstekend toegepast.

De summiere dialogen van de acterende acteurs zijn mooi geregisseerd.

Filmische vormgeving

De vormgeving is van een zeer hoog gehalte. De jaren 50 crimisfeer is perfect neergezet met passende rekwisieten en een fantastische belichting.

Mooie suggestieve cameravoering en dito, het uit die tijd kenmerkende langzame montageritme.

De terloopse verwijzing naar de stervende Orson Welles in "Citizen Kane" is mooi verwerkt als het glas uit zijn hand valt. Heeft het verhaal van de "The man who knew too much" als inspiratie gediend?

Een groot compliment van de jury voor deze productie.

Als dit een wervingsfilm voor het Liga-filmfestival is, dan moet dit wel een bijzonder festival zijn...

WAARDERING:

GOUD

DAAR WAS DUS NIKS MEER LICHT GEKLEURD

Gerda Zwaanswijk & Ivonne Wierink

Strekking

Verdriet, het omgaan daarmee en het leren leven met het besef dat je binnen afzienbare tijd zult sterven of je partner zult verliezen.

Verhaalstructuur

Een cyclisch verhaal vanuit het verhaalperspectief van Kees en Wim over de ziekte van Wim en hoe ze daarmee omgaan.

De twee mannen vertellen afwisselend in mooi gedoseerde interviews over het verleden, het heden en de consequenties van het naderend onheil. Tezamen met de alledaagse bezigheden zorgen de binnen- en buitenbeeldse statements van Kees en Wim gaandeweg voor een acceptatie van de situatie. Tegelijkertijd ontstaat de wil om de resterende tijd zorgvuldig te besteden.

De film eindigt waar hij is begonnen en kent in dit geval een open einde.

De gekozen verhaalstructuur staat borg voor een integere weergave van twee kwetsbare mensen in hun situatie. De film kent daardoor geen melodramatische momenten. Dit is zeer verdienstelijk.

Filmische vormgeving

Er is bewust gekozen voor een sobere cameravoering, rustige montage, summiere muziekmontage om de hele productie integer en binnen de emotionele belevingswereld van de twee mannen te houden.

WAARDERING:

ZILVER

EENDAGSVLIEGEN

Phocas Kroon & Wanda Meeuws

Strekking

Het herhalen van, in dit geval de liefdesdaad, kan alleen maar in de hel. En alleen de doodstraf opent de deuren naar de zo begeerde hel. Maar wat is er zeker in de hel?

Verhaalstructuur

Een man zit in de gevangenis waar hij wordt voorbereid op zijn executie. In flash-backs wordt zijn eendags-levensloop getoond en waarom hij in de gevangenis zit. Een monoloog interieur ondersteunt dit verhaal. De flash-backs geven tevens informatie over hoe de eendagsmensen vanuit hun opvoeding gemanipuleerd worden in hun denken en een speelbal zijn van andere mensen.

Belangrijk wendingspunt is de liefdesdaad, welke de aanleiding is voor de misdaad. Een volgend wendingspunt is de pastoor die geen antwoord geeft.

Het abstractieniveau van de film wordt abrupt doorbroken door de priester die nerveus bladerend in zijn bijbel het antwoord schuldig blijft.

En waarom moest nu juist de blinde man vermoord worden?

Filmische vormgeving

De film is gemaakt in mooi gestileerde kleuren. Zoals de nagenoeg kleurloze cel en de warmere kleuren in het normale leven. De dogma's voortkomend uit de opvoeding, religie en school in de betreffende scènes worden door de kleureffecten benadrukt.

De muziekkeuze is opvallend en versterkt de surrealistische sfeer.

Er is subtiel gebruik gemaakt van buitenbeeldse lagen.

Goed aan het scenario is dat de film zich binnen het tijdsbestek van een dag afspeelt.

Waardering van de jury hiervoor.

Het mooie camerawerk is in een prettige montage verwerkt.

WAARDERING:

ZILVER

DE DELFTSCHE KAMER

Jan van der Schans

Strekking

De opkomst, glorie tijd en ondergang van de VOC in Delft. In het bijzonder wordt de Delftsche Kamer uitgelicht. De VOC heeft veel voor de groei van Delft betekend; we zien daar nu nog de invloeden van.

Verhaalstructuur

Het verloop van de geschiedenis van de Delftsche Kamer wordt chronologisch verteld, waarbij commentaarstem, geïnterviewden en een schipper van de VOC elkaar afwisselen. Een hoog informatief gehalte waarbij het wie, wat, waar, wanneer en waarom keurig is opgebouwd en ingevuld.

Filmische vormgeving

De fotografie is vaak sterk, met name in het begin. Er wordt mooi gebruik gemaakt van oude beelden. Omdat het "live" geluid uit die tijd ontbreekt, komt het verleden niet echt tot leven. De regie bij de geïnterviewden laat te wensen over qua kijkrichting en belichting. Er wordt veel informatie door veel personen verstrekt, zoveel dat de kijker moeilijk kan bepalen wie het verhaal nu vertelt en draagt.

Om een balans in de documentaire te krijgen, had de ondergang van de VOC meer aan de orde moeten komen.

De voice-over is buitengewoon goed in zijn verstaanbaarheid en intonatie.

De jury heeft waardering voor het vele researchwerk dat ten grondslag ligt aan deze film.

WAARDERING:

BRONS

DE EKSTERHOF

Huub Bervoets & Jos Salden

Strekking

Het testament van een overleden herenboer kent een bijzondere erfgenaam.

Verhaalstructuur

Een geweldig opgebouwd scenario.

Het lineair vertelde verhaal met enkele flash-backs heeft prachtige wendingen, hindernissen, karakterontwikkelingen en verder alles wat een speelfilm tot een feest maakt.

Het verteltempo is zeer effectief door de getimede afwisselingen in versnellingen en rustpunten.

De entourage van de film is dermate goed van opbouw dat het de kijker ongemerkt meevoert in allerlei sympathieke complotten.

De geweldige acteerprestaties van de acteurs (het hondje verdient ook een extra kluit), in samenhang met de prachtige mise-en-scène, staan borg voor een schitterend kijkspel met een goed plot.

De flash-back naar moeder en dochter in de trein is van grote filmische schoonheid.

In het scenario is de rol van de moeder niet uitgewerkt.

Filmische vormgeving

De filmische vormgeving is om van te smullen.

Het openingsshot met een tilt down, het einde van de film met een tilt up. Het lange shot van de ex-vrijer uit de stad, wachtend op de binnenplaats van de boerderij, is groots. Het zijn slechts enkele voorbeelden, want eigenlijk is ieder shot raak.

Het dialect ondersteunt het lokale karakter van de film.

Een grote pluim voor de rekwisieten; de jaren 50 stijl is perfect neergezet.

Cameravoering, geluid, belichting en montage, zijn werkelijk subliem!

De muziek is vaak origineel! De titel is een vondst op zich.

Een heerlijke humorvolle streekfilm met grote potentie.

De jury maakt een diepe buiging voor dit fantastische team.

WAARDERING:

GOUD

't VERLEDEN HERLEEFT

Harry Meter & Franka Stas

Strekking

Het Singermuseum heeft de lang verborgen gebleven collectie opnieuw gecatalogiseerd en tentoongesteld. Om het geheel meer cachet te geven worden acteurs ten tonele gevoerd om de hoofdpersonen uit het verleden te laten herleven.

Verhaalstructuur

Na een goede establishing sequence opent Boudewijn Büch de tentoonstelling. Er volgt een parallelvertelling tussen de verschillende aspecten van de tentoonstelling:
- in het interview met de museumdirectrice: het hoe en waarom van de tentoonstelling;
- in de beelden: de opbouw van de tentoonstelling en de tentoonstelling zelf.
De film mist een "staand slot".

Filmische vormgeving

De cameravoering, met mooie rijers langs de schilderijen, is zeer verzorgd. Aan de beeld- en muziekmontage met ondergestoken en voorgestoken geluid is veel aandacht besteed. De muziekk keuze is van die tijd en werkt sfeerverhogend. Het geluid tijdens de interviews is hinderlijk asynchroon. Jammer dat Anna Singer en haar huisvriend Joop blijven hangen in hun tijdsbeeld. Een korte uitleg over een schilderij door Anna had de film compleet gemaakt. De verstrekte informatie door de directrice en de voice-over is goed gedoseerd.

WAARDERING:

BRONS

IK

Louis Smits & Aria Mulder

Strekking

Een man leeft om onbekende redenen in twee versies, in feite is één van de twee al verder in de tijd. Dit leidt tot een onvermijdbare confrontatie. Tijdens die confrontatie wordt duidelijk dat de man zichzelf niet pruijmt.

Verhaalstructuur

De film begint weinig opzienbarend maar neemt snel een drastische wending zodra de tweede versie van de man verschijnt.

Vanaf dat moment is geen zinnig woord meer te zeggen over de chronologie. Desondanks heeft de maker een aantal grappige consequenties van het dubbel zijn goed uitgewerkt. "Back to the future" heeft wellicht als inspiratie gediend. Een super cyclische verhaalstructuur.

Filmische vormgeving

De cameraregie is een zwak punt in deze film. In de, op zich goed gevonden, afwisselende subjectieve en objectieve cameravoering zien we soms dat IK op een heel andere plaats staat dan waar IK in het objectieve shot staat. Daarnaast constateert de jury dat veel bewegingen niet lekker doorlopen (foutieve snijpunten) en dus afbreuk doen aan de continuïteit en geloofwaardigheid.

De scène als de hoofdpersoon naar zijn kin grijpt als hij uit de bus komt, is daar ook een voorbeeld van. Het bijna-ongeluk zet de kijker op scherp!

Ondanks de kritische opmerkingen van de jury met betrekking tot de filmische vormgeving, is dit beslist een leuke film waar de jury met plezier naar gekeken heeft.

WAARDERING:

BRONS

HET MOOISTE PLEKJE VAN EIBERGEN

Ben Tragter

Strekking

Een stukje natuurschoon in Eibergen, waar o.a. de zeldzame ijsvogel leeft, dreigt te worden aangetast door de recreatie te intensiveren. De film is een oproep om deze plannen te herzien.

Verhaalstructuur

De film start met een didactische uitleg over het hoe en waarom. In het middenstuk wordt aandacht besteed aan de biotoop van de ijsvogel. De film eindigt met een statement aan de plaatselijke autoriteiten.

De maker heeft de ijsvogel als kwetsbaar symbool gebruikt in de strijd tegen de commercie, maar heeft, verliefd als hij was op de prachtige beelden van de ijsvogel, de balans met de journalistieke invalshoek een beetje uit het oog verloren.

Filmische vormgeving

Een bijzondere mooie natuurfilm of is het een bijzonder mooie protestfilm?

Ziehier het bezwaar dat de jury heeft met deze film - de film hinkt op twee gedachten.

Enerzijds de journalistieke aanpak met de boodschap aan de autoriteiten en anderzijds het breed uitgesponnen gedeelte over de natuurschoon, met in het bijzonder de ijsvogel.

De biotoop van de ijsvogel is door de prima cameravoering imposant neergezet. De montage is heel mooi in zijn tempo. De informatieve waarde is hoog qua beeld en tekst en is prima geïntoneerd ingesproken.

WAARDERING:

BRONS

OP ZOEK NAAR MIJN BROER

Henk Koster

Strekking

Een bezorgde zus zoekt haar broer op in Zuid-Afrika. Zij probeert inzicht en begrip te krijgen waarom hij alles achter zich heeft verbrand en in het schitterende Zuid-Afrika is gaan wonen op zoek naar....

Verhaalstructuur

De reis en de broer worden goed geïntroduceerd door de vrouw. Tijdens het bezoek aan Zuid-Afrika verschuift het accent in de vertelling steeds verder van een toeristisch bezoek naar een indringend portret van haar broer. Het verhaal krijgt vorm door een groot aantal interviews enerzijds en gesproken commentaar van de zus anderzijds. De opbouw kent een uitstekend gedoseerde dramatische ontwikkeling wanneer de zus begrip maar ook steeds meer twijfel krijgt voor de levensstijl van haar broer. De film heeft een aantal flash-backs, meestal in fotografische sequenties, bijvoorbeeld over de vakanties en zijn ex-vrouw. In de dramatische ontwikkeling van de zus passen heel mooi de prachtig gefilmde toeristische uitstapjes als evaluatie- en opstapmomenten naar een volgende ontwikkeling. Alle vragen die je als kijker hebt worden door de film beantwoord.

Filmische vormgeving

Het shot in de vertrekhal waarbij de broer heel snel weg loopt bij het afscheid is symbolisch voor het vluchtgedrag van de broer. De scène met het interview met het meisje dat qua geluid prachtig doorloopt naar de broer. Zie hier slechts twee voorbeelden uit de film die bol staat van de prachtige shots van de natuur, mooi van ritme in de montage is en een prima muziekkeuze kent. De informatie is goed gedocumenteerd. Het commentaar is eerlijk en oprecht kritisch ingesproken.

De jury heeft veel waardering voor de gekozen methodiek waardoor deze familiechroniek de aandacht blijft houden.

Een boeiende film met open en oprechte intenties.

WAARDERING:

GOUD

WAS ER NOG POST?

Henk van de Meeberg, André van der Hout, Arie Pons,
Cor van de Velde & Elly Voogd

Strekking

Een ouder echtpaar heeft zich ingeschreven voor een flatwoning, maar de oude man wil geen afscheid nemen; hij ziet de toekomst als een bedreiging.

Verhaalstructuur

De intro van het trappenhuis in zwart/wit als flash forward toont de man in zijn toekomstige woonomgeving. Vervolgens wordt in een parallelmontage tussen de man en de vrouw duidelijk gemaakt dat de man het niet zover zal laten komen. Dit, ondanks alle zegeningen getoond in flash forwards, van de nieuwe woning. De plot is voorspelbaar.

Het vertelperspectief is vanuit de man. De innerlijke strijd van de man wordt opgevoerd naar een dramatisch hoogtepunt. Het verstoppertje van de brief onder de trui, het agressief hakken van de houtblokjes en het in brand steken van de brief geven dit mooi aan.

Een heel mooi geloofwaardig scenario dat geen tekst nodig heeft om de situatie duidelijk neer te zetten en de kijker ruimte geeft voor een eigen interpretatie.

Filmische vormgeving

Mooie, rustige cameravoering, passend bij de leeftijd van de spelers en hun situatie.

Het geluid, licht, de fotografie en de passende muziek zijn prima verzorgd.

Het spel van de spelers is zeer natuurlijk.

Het drama is, ondanks de grote emotionele spanning, prachtig klein gehouden qua acteren en cameravoering.

Een pluim van de jury voor de regie!

WAARDERING:

ZILVER

DE CD

Frans Hoofd

Strekking

Een uitleg van de fabricage, het principe en het afspelen van de compact disc

Verhaalstructuur

Het proces van het principe van een cd, de ontwikkeling, de fabricage en tenslotte naar het afspelen in de cd-speler wordt in een lineaire structuur vertoond.

Filmische vormgeving

Een zeer toegankelijke informatieve film over het ons zo bekende zilveren schijfje.

Het commentaar en het beeld vullen elkaar naadloos aan.

Er is alleen muziek te horen als de cd draait - een passende vondst.

De computeranimaties zijn gestileerd en mooi gemaakt.

De jury heeft bewondering voor de toegepaste vorm, maar mist in deze stijl de emotie welke voor een film de belangrijkste dimensie is.

WAARDERING:

BRONS

SCHATJES IN TIROL

Peter Brouwers

Strekking

Een vakantiefilm gezien vanuit het perspectief van de kinderen waarbij ze hun ongenoegen over deze vakantie niet onder stoelen of banken steken.

Verhaalstructuur

Het scenario voor de film is zeer waarschijnlijk in de vakantie bedacht en actueel ter plekke opgenomen.

De fragmentarische belevenissen volgen elkaar in vloeiend tempo op, met als rode draad de relativerende en helpende stem uit de hemel. De kinderstemmen, in dialect, geven de film de beoogde, een beetje cynische maar relativerende laag. De film eindigt waar hij is begonnen.

Filmische vormgeving

De film is geheel vanuit het kindperspectief opgenomen.

De film heeft een bijzondere geluidsband die geheel ten dienste staat aan de film. De set noise is keurig verwerkt met kerkklokken, de hemelse stem, de lokale muziek die maar doorgaat en het commentaar van de kinderen. Zeer goed gedaan is het moment waarop in de auto de radio met de muziek van K3 overgezet wordt in lokale muziek die op het moment van uitstappen live gespeeld wordt. Veel waardering van de jury hiervoor.

Het camerawerk is prima verzorgd. Mooie kadrering, mooie natuurlijke shots van o.a. de kinderen met chips in bed en tijdens de wandeltocht.

Een verfrissende en humorvolle vakantiefilm!

WAARDERING:

ZILVER